

XX ЮБИЛЕЕН МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ
МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ

МАРТ - 29 МАРТ 1980 Г. РУСЕ - БЪЛГАРИЯ

K 7/M 45

120000868614

XX ЮБИЛЕЕН МЕЖДУНАРОДЕН
ФЕСТИВАЛ
„МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ“ —
РУСЕ — 1980

МОСКОВСКИ КАМЕРЕН ОРКЕСТЪР

Диригент — ГЕОРГИЙ ВЕТВИЦКИ

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"

120000868614

21 март — петък Начало — 19,30 ч.

Зала — Дом на културата

441994

МОЦАРТ

- Симфония № 33
Molto. Presto
Andante
Allegro

МОЦАРТ

- Дивертименто

МОЦАРТ

- Концерт за цигулка
и оркестър № 5
Allegro aperto
Adagio
Rondeau. Tempo di
Menuetto

Солист — МИХАИЛ ПОКЕЛМАН

ХАЙДН

- Симфония № 45
„Прощална“
Allegro assai
Adagio
Menuetto
Presto. Adagio
-

ВОЛФГАНГ АМАДЕУС

МОЦАРТ (1756—1791)

Творческият облик на австрийския композитор В. А. Моцарт разкрива безсмъртните черти на художника-хуманист, на упорит и търсещ творец, непоколебимо вярващ в живота.

Трудно е с един поглед да се обхване цялостното значение на творческата дейност на Моцарт: неговите опери, симфонии и квартети са върхна точка в развитието на класическата мисъл през XVIII век — мисъл, обогатена от освободителните тенденции на 80-те години.

Дълбочината на идейното съдържание, съчетанието на обобщени и конкретни образи, ги сближават с произведенията на най-великия представител на немската литература през същата епоха — Гьоте; постиженията на Моцарт са легнали в основата на Бетховеновия симфонизъм и в много отношения предвещават образното мислене на романтиците.

Не съществува област в музиката, в която Моцарт да не е създал творби с най-висока стойност и непреходно значение. Огромното наследство на Моцарт не е било усвоено веднага и до потомците не са стигнали всички негови творби. И все пак те поразяват със своето количество и с необикновеното си съвършенство: 22 опери, 50 симфонии, 23 концерта за пиано и оркестър, струнни квартети, 7 концерта за цигулка и оркестър, оратории, меси.

Моцартовата музика — искрена и вълнуваща, наситена с драматизъм, трогателно-възвишена, е неповторимо явление в световната музикална култура.

СИМФОНИЯ № 33 е написана през 1773 година. Симфонията е повлияна от стила на Йозеф Хайдн и носи типичните белези на Моцартовия стил от младежките години — изящество и емоционална наситеност. Опирайки се на класическия симфоничен цикъл, Моцарт насища с дълбоко съдържание тази творба. Тя разкрива в пълна мяра душевната зрелост на младия Моцарт.

ДИВЕРТИМЕНТО — Създадено по време на Залцбургския период от живота на Моцарт, това произведение с богатството си на образи и настроения, с остроумието и свежестта на изложението, е белязано с печата на истинско вдъхновение.

Дивертиментите на Моцарт, наред със серенадите и квартетите, издигат на най-голяма висота и доказват неизчерпаемите възможности на битовата музика.

КОНЦЕРТ ЗА ЦИГУЛКА И ОРКЕСТЪР № 5 В ЛА МАЖОР

Концертът третира едно изключително изобилие на богатство на тематичния материал. Бавната част на концерта — Адажио, се отличава с дълбочина на съдържанието и свобода в построяването. Във финала Моцарт дава пъл-

на свобода на своята младежка фантазия като преплита любимата си форма рондо със старата форма менует. Концертът привлича с мелодическата си красота, яснота и стройност на формата, богатство на музикалния език.

ЙОЗЕФ ХАЙДН (1732—1809)

„Господин Хайдн е любимец на нацията, мекият му характер дава отпечатък на всяко негово произведение. На композициите му са присъщи красота, стройност, чистота, тънка и благородна простота, която слушателят усеща преди да бъде предупреден за нея“

Този пръв отзив за музиката на Хайдн във виенската преса (1766 г.) е свидетелство на такова всеобщо признание, на което съвсем малко творци са имали възможност да се радват приживе.

С името на Йозеф Хайдн е свързана азбуката на музикалното образование. Той е „баща на симфонията“, той е композиторът, в чието творчество окончателно се оформят основите на сонатното мислене.

Творчеството на Хайдн — реалистично и демократично, наситено с дълбок хуманизъм и оптимизъм, класическо в пълния смисъл на това понятие, включва симфонии (126), дивертimenti, серенади, инструментални концерти, камерна музика и др.

СИМФОНИЯ № 45 „Прощална“ е съчинена през 1772 год. Произведението разкрива необичайно ярка картина на Хайдновия емоционализъм.

Първата част, Алегро асай, написана в любимия на Хайдн размер 3/4, приковава вниманието със своята патетическа изразителност. В тази част на симфонията се чувствава бъдещата Бетховенова разработка, включваща ритмична многоплановост, взаимодопълващи се елементи.

Втората част — Адажио, е един от чудесните образци на автора в този жанр — обаятелна мелодика, богатство и разнообразие на емоционалните преходи.

Третата част — Менует, е написана в необичайната за това време многозначна тоналност фа-диез минор.

Финалната част на симфонията се състои от два раздела — Престо и Адажио. Тази част има определен замисъл. По времето, когато Хайдн пише тази симфония, той е дворецов диригент при Естерхази, който забранявал на музикантите отпуски, не им разрешавал да се виждат с близките си. Хайдн остроумно изразява протеста на музикантите към това несправедливо отношение, като във финала всеки инструмент „предава партията си на други“ и излиза от състава на оркестъра. Така постепенно излизат един по един всички оркестранти. Диригентът последен напуска сцената.

МОСКОВСКИЯТ КАМЕРЕН ОРКЕСТЪР е създаден през 1969 год. Негови основоположници и първи художествени ръководители са Антон Шарозв и Юрий Николаевски — творци с широка музиканска култура и голям диригентски опит. Под тяхно ръководство съставът за кратко време израства като колектив с изявени художествено-творчески и изпълнителски възможности.

От 1978 год. художествен ръководител и главен диригент на Московския камерен оркестър е Георгий Ветвицки. Той е завършил Ленинградската консерватория като ученик на Николай Рабинович и Арвид Янсонс. Репертоарът на Георгий Ветвицки включва творби на музикалната предкласика и класика, Чайковски, Малер, Стравински.

От списъка на изпълняваните творби от Московския камерен оркестър могат да се отбележат „Изкуството на фугата“ от Бах, Четиринадесета симфония на Шостакович, творби на Хайди, Моцарт, Корели, Бортнянски, Барток, Онегер, Стравински, Свиридов, Щедрин.

Изкуството на Московския камерен оркестър е популярно и оценено не само в СССР. Този превъзходен ансамбъл е познат в ГДР, Куба, ГФР, България и други.

„Завършеността на звученето на един толкова млад колектив е просто удивителна“.

„Дер Тагесшпил“ — Берлин

„Изпълнението на XIV симфония на Шостакович, както и на камерната симфония на Бразинскас, потвърди високите качества на камерния колектив от Москва“.

„Национал Цайтунг“ — ГДР

